

COUNTDOWN TO CHRISTMAS - SOME BEAUTIFUL MOMENTS

21 DECEMBER

Hásongurin Kapittul 2, 8-14

Har er vinur mín!

Ja, hygg, har kemur hann rennandi um fjøllini, leypanði um hæddirnar!

Vinur mín er sum skógargeit, hann er sum ungur hjórtur.

Hygg, har stendur hann undir veggj okkara, hann hyggur inn um vindeyguni, kagar inn gjøgnum rimaverkið!

Vinur mín tekur til orða og sigur við meg:

'Reis teg, elskaða mín, tú hin fagra mín, og kom út!

Ti nú er veturin farin, regntíðin svann og er burtur;

blómummar eru famar at síggjast á jørðini, songtíðin er komin,

og turtildúvan letur rødd sína hoyrast í landa okkara;

ávøkstur fikutræsins er farin at búnast, víntrøini blóma og breiða út anga sín;

reis teg, elskaða mín, tú hin fagra, kom!

Dúva mín í fjallagjáunum, í lívd bergsins!

Lat meg síggja andlit títt, lat meg hoyra mál títt!

Tí mál títt er søtt, og andlit títt er yndisligt'.

Højsangen Kapitel 2, 8-14

Hør, der er min elskede!

Se, der kommer han springende hen over bjergene, dansende hen over højene.

Min elskede er som en gazelle, som en hjortekalv.

Se, nu står han bag vores mur, han kigger ind at vinduet, spejder gennem gitteret.

Så siger min elskede til mig:

Stå op, min kæreste, kom dog, min smukke!

For nu er regntiden ovre, regen er hørt op, den er borte.

Blomsterne kommer til syne i landet, sangens tid er inde, turtelduens kurren høres i vores land.

Figentræets frugt modnes, vinstokkens blomster dufter.

Stå op, min kæreste, kom dog, min smukke!

Min due sidder i bjergkløften, i skjul på klippevæggen.

Lad mig se din skikkelse, lad mig høre din stemme;

for din stemme er dejlig, din skikkelse er yndig.

Why do you think this book is in the Bible?

If it speaks to you in any way, what does it say...

- about God?
- about you?
- about the spiritual life?

Spiritual writers: San Juan de la Cruz - *El Cántico Espiritual*

22 DECEMBER

Fyrri Sámuelsbók Kapittul 2, 1,4-8

"Hjarta mítt fróir seg í Harranum; hátt er horn mítt lyft upp í Harranum; vítt er muður mín latin upp móti figgindum mínum - tí eg gleði meg í frelsu Tíni. Bogar kappanna brotna, men hini snávandi gyrða seg ved styrki. Tey, sum mett vóru, noyðast at lata seg leiga fyri breyð; men tey, sum liðu hungur, hungra ikki longur. Hin ófruktbara fødir sjeý, men hon, ið átti nøgvar synir, fœlnar burtur. Harrin er tann, ið tekur lív og gevir lív; Hann førir niður í deyðaríkið og førir upp haðani. Harrin er tann, ið ger fátækan og ger ríkan; Hann eyðmýkir, men Hann lyftir eisini upp. Hann reisir úr dustinum tann, ið lítið hevur at týða, lyftir hin fátæka úr skarninum til at seta hann hjá høvdingum og lata hannsita í heiður; tí grundstólpar jarðarinnar hoyra Harranum til, og á teir hevur Hann bygt jarðarríki."

Første Samuelsbog Kapitel 2, 1,4-8

Mit hjerte fryder sig over Herren, Herren har løftet mit horn.
Jeg spærrer munden op imod mine fjender, for jeg glæder mig øve din frelse.
Heltenes bue brækkes, men de segnefærdige væbner sig med styrke.
Mætte lader sig feste for brød, men sultne behøver de ikke.
Den ufrugtbare føder syv born, men den med de mange børn sygner hen.
Herren dræber, og han gør levende, han sender ned i dødsriget, og han henter op derfra;
Herren gør fattig, og han gør rig, hann ydmyger, og han ophøjer.
Fra støvet rejser han de svage, fra skarnet løfter han de fattige,
han sætter dem blandt fyrster opgiver dem hæderspladsen.
For jordens søjler tilhører Herren, han satte jorden på dem.

This is the first reading on 22 December. Can you guess from this what the Gospel is?
It is Luke I, 46-56, the prayer of Mary known by its first word in Latin, the *Magnificat*.

The two prayers are remarkably similar, but not identical.

Almost all of the people involved in the Theology of Liberation from the mid-1970s used the same two Biblical texts as starting-points for their reflections. The first was the liberation of the people of Israel from slavery in Egypt recounted in the Exodus, which I thin you call *Onnu Mósebók* or *Anden Mosebog*, and the *Magnificat* from the Gospel of Luke. They were all impressed by the fact that Mary praised God for turning upside down the normal structures of this world, and that is something she inherited, as a faithful Jewish woman, from Hannah. Both Hannah and Mary praise the God who can humiliate the rich and powerful, but also give strength to the weak and reward the poor.

Hannah's song emphasises God's power to make barren women fertile, which is explained by her own story. She desperately wanted a child, but it just didn't happen. When she prayed in the temple, Eli the priest thought she was drunk. Then a man came from God and told her she would have a child, and when the child was born she named him Samuel, or שמעון in Hebrew, which means 'God heard'.

23 DECEMBER

Here we are looking not at the Scripture readings, but at the Preface.

Since 17 December we have been using the second Preface for Advent. Here it is:

Sandelig, det er værdig o ret, rigtigt o til vor frelse,
at vi altid og overalt takker dig,
Herre, hellige Fader, almættige, evige Gud,
ved Kristus, vor Herre.

Ham forudsagde alle profeter,
med usigelig kærlighed bar Jomfru Maria ham
i sit moderskød,
Johannes forkyndte, at han ville komme,
og pegede på ham after hans komme.
Med glæde går vi ham i møde
og gør os rede til at fejrehand fødsels mysterium,
så at han må finde os årvågne i bøn
og jublende til hans pris.

Derfor singer vi en lovsang til din herlighed,
idet vi med engle og ærkeengle,
med troner og herredømmer
og hee den himmelske hærskeare
uden ophør siger:

It is truly right and just, our duty and salvation,
always and everywhere to give you thanks,
Lord, holy Father, almighty and eternal God,
through Christ our Lord.

For all the oracles of the prophets foretold him,
the Virgin Mother longed for him
with love beyond all telling,
John the Baptist sang of his coming
and proclaimed his presence when he came.

It is by his gift that already we rejoice
at the mystery of his Nativity,
so that he may find us watchful in prayer
and exultant in his praise.

And so, with Angels and Archangels,
with Thrones and Dominions,
and with all the hosts and powers of heaven,
we sing the hymn of your glory,
as without end we acclaim:

24 DECEMBER

The last Gospel reading before Christmas is from Luke, chapter 1. We call it the Benedictus, because that is the first word of the song of Zechariah, as he looked at his new-born baby, John the Baptist. The second part of this prayer (verses 76 to 79), so familiar to many of us who pray the Liturgy of the Hours, is a 'job description' for John the Baptist:

Eisini tú, barn, skalt verða kallaður profetur hins Hægsta;
tí tú skalt ganga undan fyrri ásjón Harrans at gera vegir Hansara til reiðar,
fyrri at læra fólk Hansara frelsu at kenna í fyrirgeving synda teirra.
Hetta er eyms miskunn Guds okkara fyrri at takka,
sum læt lýsing av hæddini vitja okkum -
til at lýsa teimum, sum sita í myrkri o deyðaskugga,
til at leiða føtur okkara inn á veg friðarins.

Og du, mit barn, skal kaldes den Højestes profet,
for du skal gå foran Herren og bane hans veje
og lære hans folk at kende frelsen i deres synders forladelse,
takket være vor Guds inderlige barmhjertighed,
hvormed solopgangen fra det høje vil besøge os
for at lyse for dem, der sidder i mørke o i dødens skygge,
o lede vor fødder ind på fredens vej.

Καί σύ δέ, παιδίον, προφήτης ύψίστου κληθήση
προπρεύση γάρ ένώπιον κυρίου έτοιμάσαι όδούς αύτου,
τού δούναι γνώσιν σωτηρίας τώ λαώ αύτου έν αφέσει άμαρτιών αύτών,
διά σπλάγχνα έλέους θεού ήμών,
έν οίς έπισκέπεται ήμάς άνατολή έξ ύψους,
έπιφάναι τοίς έν σκότει καί σκιά θανάτουκαθημένοις,
τού κατευθύναι τούς πόδας ήμών είς όδόν είρήνης.

As for you, little child, you shall be called Prophet of the Most High,
for you will go before the Lord to prepare the way for Him,
to give His people knowledge of salvation
through the forgiveness of their sins;
this by the tender mercy of our God
who from on high will bring the rising Sun to visit us,
to give light to those who live in darkness and the shadow of death
and to guide our feet into the way of peace.

What do you think is the most important part of John the Baptist's 'job' or task?

How do you understand 'the tender mercy of our God'?

If you can read 2 or more of these languages, what do you make of the translation of that phrase?